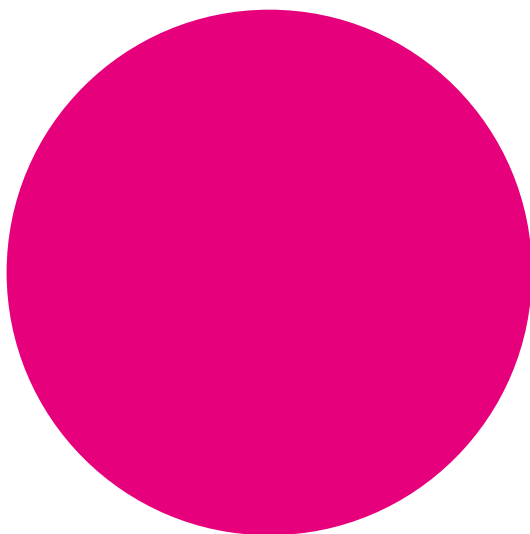

ODPOVÍM

TI

ZÍTRA

Pragovka Gallery uvádí v prostoru The White Room výstavu Adély Kostkanové, Lucie Kultové a Veroniky Nemejovské „Odpovím ti zítra“. Trojice mladých generačně spřízněných umělkyní ve své společné výstavní prezentaci připravené speciálně pro prostor galerie konfrontuje tři osobité tvůrčí pozice, jejichž společným jmenovatelem je usilovné subjektivně vyhraněné hledání možnosti sdělení prostřednictvím média malby. Všechny tři prezentované malířky vnímají obraz a malbu jako svrchovaně otevřenou formu. Mnohovrstevnaté autoreflexivní studium komplikovaných sociálních a psychologických aspektů prožívané každodennosti se odehrává v širokém spektru autorských přístupů, počínaje „tradiční“ veristickou zobrazivostí ve vybraných pracích Veroniky Nemejovské, až po experimentální hry na hraně samotné podstaty malířského média, které v různých podobách najdeme u všech třech prezentovaných autorek. Vše vyúsťuje v záměrně nejednoznačnou a nedořečenou výpověď o světě, který autorky bezprostředně obklopuje. Tvůrčí snažení Adély, Lucie a Veroniky je neseno spíše v duchu obezřetného a citlivého hledání a zkoumání svého okolí než normativního manifestačního sdělování vlastních neotřesitelných ideologických postojů. Charakteristickými prvky práce všech tří umělkyní jsou opakovaně se vyskytující motivy destrukce a rozkladu, které jsou následovány pokusy o zpětnou rekonstrukci či vytvoření nové formální i obsahové struktury.

Pragovka Gallery presents the exhibition called “I can answer you tomorrow” by Adéla Kostkanová, Lucie Kultová and Veronika Nemejovská in The White Room. In their joint exhibition prepared specially for the gallery space, a trio of young female artists, related by generation, explore three distinct creative approaches. Their common denominator is a diligent and subjectively defined search for the possibilities in communication through painting. All three painters consider painting the most open format. The multi-layered and self-reflective study of complicated psychosocial aspects of everyday life offers in a wide spectrum of authors’ approaches: “traditional” veristic paintings in selected works by Veronika Nemejovská and experimental games on the edge of the very essence of painting are present in various forms throughout their works. This results in an intentionally ambiguous statement about the world in which the authors live. The creative efforts of Adéla, Lucie and Veronika are carried out as careful and sensitive examination of their surroundings rather than normative manifestation of their firm ideological beliefs. The characteristic elements in the works of all three artists are the re-occurring motifs of destruction and decay, which are followed by attempts to retroactively reconstruct or create a formally new structure.

Adéla Kostkanová
Lucie Kultová
Veronika Nemejovská

Všechny tři autorky se tak pokoušejí hravým a významově nezatíženým způsobem překonávat na různých formálních rovinách omezující limity dvojrozměrnosti klasického obrazu – v uvolněném a obohacujícím vzájemném dialogu tří vyhraněných osobností.

Jedním z východisek společné prezentace Adély Kostkanové, Lucie Kultové a Veroniky Nemejovské je bezesporu vzájemný blízký přátelský vztah, který se zrodil během společných studií na pražské UMPRUM. V jistém smyslu lze tedy hovořit o jakési „generační výpovědi“ prezentovaných mladých malířek.

All authors attempt to overcome the restrictive limits of the two-dimensionality in the classic painting by employing various formal methods in a playful and meaningful way – in an informal and enriching dialogue among three distinctive personalities.

One of the bases for the joint presentation of Adéla Kostkanová, Lucie Kultová and Veronika Nemejovská is undoubtedly their close friendship that was born during the studies at UMPRUM. In a certain sense, we can speak of a “generation statement” presented by young female painters.

Adéla Kostkanová (nar. 1986) vystudovala ateliér Intermediální konfrontace na UMPRUM pod vedením pedagogů Jiřího Davida a Milana Saláka. Během studii absolvovala také stáž na Akademii výtvarných umění v ateliéru Nová Média Anny Daučíkové, dále na UMPRUM v ateliéru hostujících pedagogů – jeden semestr pod vedením Davida Majkloviče, druhý pod vedením Niny Beier. Adéla Kostkanová přistupuje často k produkci vizuálních děl „sochařským“ způsobem a vytváří artefakty na pomezí malby a reliéfu. Má sugestivní potřebu destruovat stávající obrazy a dávat jim „nový rozměr“. Často odvážně kombinuje nejružnější experimentální techniky. Její pozornost se v současné době upírá na graffiti, které je pro ni bohatým zdrojem materiálu, jež následně v ateliéru přetváří do nových forem i významů. Vzniklé obrazy pohybující se volně mezi formalistickou abstrakcí a silně stylizovanou figurou jsou (řečeno s autorkou) „paměťovým záznamem“, reflexí každodenní reality. Pro prezentaci v The White Room vytvořila Adéla rozměrnou muzeálně-archeologickou site specific instalaci (monumentální puzzle), u které se pokusila o volně pojatou zpětnou „rekonstrukci“ a „reinterpretaci“ několika vybraných aropriovaných graffiti pieců, jejichž fragmenty v předešlých dnech naloupala ve vrstvách zaschlých barev na různých writery vyhledávaných ilegálních i legálních pražských lokalitách. Transformované obrazy z několika odlehlých graffiti zón se tak ocitají v nové konstelaci na jedné „nekonečné“ kontinuální stěně uprostřed prostoru galerie.

Adéla Kostkanová (born 1986) studied at the intermedia studio at the Academy of Art, Architecture&Design in Prague (UMPRUM) under the guidance of Jiří David and Milan Salák. During her studies, she completed an internship at the Academy of Fine Arts in Anna Daučíková's studio of new media. In addition, she was in the UMPRUM's studio of guest lecturers – one semester under the guidance of David Majklovič, the second under the guidance of Nina Beier. Adéla Kostkanová often approaches her visual works in a “sculptural” way and creates artifacts crossing the border between painting and relief. She has an urging need to destroy the existing paintings and give them a “new dimension”. Frequently, she boldly combines various experimental techniques. Currently, she focuses on graffiti as a rich source of inspiration, which she then transforms into new forms and meanings in the studio. The emerging paintings, moving freely between formalistic abstraction and a strongly stylized figure, are (in the author's words) “memory recordings”, a reflection of everyday reality. For the presentation in The White Room, Adéla created a large-scale museum-like archaeological site-specific installation (monumental puzzle), in which she attempted to create a free-style “reconstruction” and “re-interpretation” of selected and appropriated graffitis, fragments of which she peeled off previously from layers of dried colors around different i/legal locations across Prague that are popular with writers of graffiti. The transformed paintings from remote graffiti zones thus found their way in a new constellation being installed on an “endless” wall in the middle of the gallery.

Lucie Kultová (nar. 1992) navštěvovala ateliér Malba na pražské UMPRUM pod vedením Jiřího Černického, Marka Meduny a později Michala Novotného. Byla na stážích na volné katedře UMPRUM u Jiřího Davida a Milana Saláka, dále také u Slávy Sobotovičové a Marie de Brugerolle, na AVU u Vladimíra Skrepla a Jana Šerých a vyzkoušela si také studium na univerzitě v Edinburghu.

Pro Lucii Kultovou je vyjadřovacím prostředkem plátno a rám ve své fyzické podstatě. Také pro ni je často klíčovým pracovním postupem destrukce a následná zpětná „rekonstrukce“. V režii Lucie Kultové bývá obraz prořezán, jeho související části dislokovány, spojeny s dalšími obrazy do prostorových konstelací umožňující průhledy a vzájemné vizuální komunikace a konfrontace jednotlivých pláten. Destructure zde v plné míře funguje jako šance pro opětovnou rezurekci, jejím prostřednictvím vznikají nové prostory i obsahy. Zdrojem pro obrazy a instalace Lucie Kultové jsou existenciální a intimní momenty a intenzivně osobní těžko zprostředkovatelné zkušenosti. Autorka abstraktní formou s příležitostnými konkrétními prvky odkazuje k lidské pudovosti. Skrze malbu hledá logiku, kterou v následující moment popírá.

Lucie Kultová (born 1992) attended the painting studio at UMPRUM in Prague under the direction of Jiří Černický, Marek Meduna and later Michal Novotný. She was an intern at the fine arts department of UMPRUM under Jiří David and Milan Salák, along with Sláva Sobotovičová and Maria de Brugeroll, and at the Academy of Fine Arts (AVU) with Vladimír Skrepl and Jan Šerých. Lucie has also experience from the University of Edinburgh.

For Lucie Kultová, the medium of expression is the canvas and the frame in their physical essence. Destruction and later “reconstruction” is a key work process for her as well. In Lucie’s presentation, the painting is often cut through, its related parts are dislocated, combined with other paintings into spatial constellations that provide peepholes, visual communication and exploration of individual canvases. Here, destruction gives an opportunity to resurrection and the emerging of new spaces and contents. The source for Lucie Kultová’s paintings and installations are existential and intimate moments as well as intensely personal experience that is difficult to convey. The author refers to human instinct in an abstract form with occasionally specific elements. Through painting, she searches for logic to deny it the next moment.

O roku 2020 se Lucie Kultová rozhodla programově vyhýbat mediální spektakularizaci svých uměleckých děl. Proto striktně odmítá dokumentovat vlastní umělecké výtvary prostřednictvím fotografie. Divák je může spatřit pouze „naživo“. Prosíme proto návštěvníky galerie, aby toto přání autorky respektovali a díla Lucie Kultové nefotografovali.

In 2020, Lucie Kultová decided to programmatically avoid the media spectacularization of her artworks. Therefore, she strictly refuses to document and photograph her artistic pieces which can only be seen “live”. We therefore kindly ask the gallery visitors to respect Lucie’s wish and not to photograph her works.

Zmije

Tak obrovská nejistota, strach i touha.

Jak to vypadá, aby to bylo správně? Kdo mám být, aby to bylo dobře?

Zvracení a posrání, hnus. Nenávisť ke světu a k sobě, objekt. Cítění barev, touha po uznání, touha po tom být správně.

A přitom myslíš, že tak je to v pořádku.

Pestřenka

Zbytky síly, hledání radosti. Kde je radost? Já se bojím. Strach, boj se strachem. Obrana před světem, izolace. Hledání radosti, podzemí, hledání bezpečí. Zakopat se, chci. Radši necítit nic než nic. Nechci. Nesnesitelná touha po bezpečí, které neexistuje.

Braň se.

Splynout s prostředím, neexistovat, jenomže to není tak jednoduchý.

Myslíš na to a víš to.

Viper

So much doubt, fear and desire.

What does it look like to be right? Who do I have to be to get it right?

Vomit and shit, loathe. Hate the world and hate yourself, the object. Feelings of colours, the desire for recognition, desire to be right.

And yet you think this is fine.

Hoverfly

The remnants of strength, search for joy. Where is joy? I’m scared. Fear, fighting the fears. Defending against the world, isolation. Searching for joy, underground, searching for a safe place. Buried in, I want to be. I’d rather feel nothing than nothing. I don’t want to. An unbearable longing for a safety that doesn’t exist.

Defend yourself.

To blend in with the surroundings, not to exist, except that it’s not easy.

You think about it and you know it.

Tygřice

Myslela jsem, že to bude jinak.

Boj. Síla kvůli touze, síla kvůli myšlení. Síla, která není. Vyhoření a vzplanutí. Vyhasínání a rozfoukávání jiskry v popelu.

Je to tak těžký.

Chci, hledání cesty, kudy najít cestu, kudy najít sebe. Ve mně. Je tam a já ho nevidím, protože se bojím.

Bojím se ho, doprdele.

Boj. To dám, cítím, že musím. Cítím, že chci chtít a to je dobrý.

Neboj, vrátím se k Tobě a opečuju Tě. Propojím Tě s Velrybou a dohromady to bude ok.

Tigress

I thought it would be different.

Fight. Strength for desire, strength for thought. Strength that does not exist. Burning out and flaring up. Extinguishing and fanning the spark in the ashes.

So tough.

I want to, search for the path, where to find it, find myself. Within me. It's there and I can't see it because I'm afraid.

I'm scared of him, for fuck's sake.

Fight. I am gonna make it, I feel I must. I feel like I wish to want, and that's good.

Don't worry, I'll come back to take care of you. I'll connect you with the Whale and it'll be okay like that.

Velryba

Po boji se objevila síla, z hlubin, kde jsem nevěděla, že byla, že to tam bylo. Potlačení nebo vytvoření, ale vynoření určitě.

Úleva.

Nejsem špatně, jsem v pořádku a silná, i křehká a to je ok.

Já jsem radost.

Držím se. Nemusím zvládnout všechno, můžu dělat chyby. Napětí, ale Velryba mi pomůže.

Velryba jsem já.

Síla, radost a chyby jsou v pořádku. Musím si to pořád říkat, ale funguje to!

Co teď, to se uvidí, ale nemusím nic a můžu spoustu.

S n a d .

K é ž b y .

P r o s i m
a doufám, budu se snažit.

Zkusím to a uvidím.

Whale

After the fight, power emerged, from the depths where I didn't know it existed, it was there. Suppressing or creating, but surfacing for sure.

Relief.

I'm not wrong, I'm both fine and strong, frail and that's ok.

I'm the happiness.

I'm hanging in there. I don't have to get on top of everything, I can make mistakes. Tension, but the Whale will help me.

I am the Whale.

Strength, joy and mistakes are all right. I must keep telling myself that and it works!

Now what, we'll see, however, I don't have to do anything and I can do a lot.

I h o p e .

I w i s h .

P l e a s e
and I hope I'll do my best.

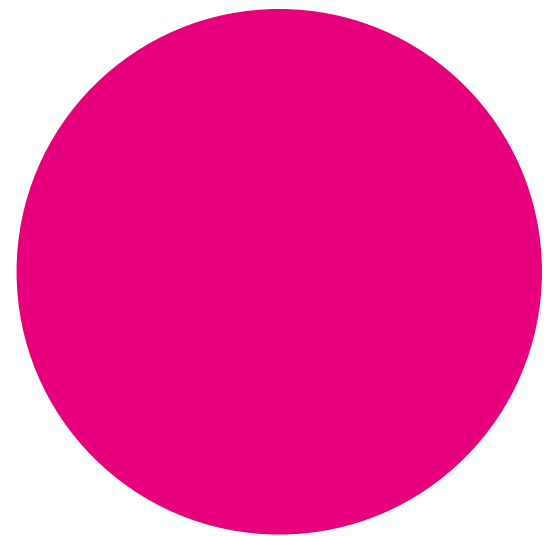
I'll give it a try and will see.

Veronika Nemejovská (nar. 1986) je absolventkou ateliéru Intermediální konfrontace Jiřího Davida a Milana Saláka na UMPRUM. Ze tří vystavených autorek je to právě ona, kdo reprezentuje nejvíce tradiční a v dobrém smyslu slova „konzervativní“ přístup k médiu obrazu. Ve své tvorbě se soustředí primárně na figurativní motivy, které zprostředkovává formou hladké veristické malby. Pro své obrazy čerpá inspiraci z prostoru mezi bděním a sněním – území, kde se setkává vědomé s nevědomým. V prezentované sérii významově mnohvrstevnatých a nejednoznačných obrazů pracuje Veronika Nemejovská s prvky iluze, ale také s ironií a humorem. Ve velkoformátových malbách se opakovaně objevuje motiv roztržené hliníkové fólie (respektive obalu od čokolády) která je pomyslným předělem mezi realitou a... snem, fikcí, simulací, potlačenou touhou? Hliníková fólie se kromě maleb objevuje na výstavě i ve fyzické podobě, kdy s tímto blyštivým materiálem Veronika zdůrazňuje vybraný architektonický prvek v prostoru galerie či obaluje (ochraňuje) drobné čokoládové monochromy.

Veronika Nemejovská (born 1986) is a graduate of the intermedia studio under Jiří David and Milan Salák at UMPRUM. Of the three authors, she represents the most traditional and, in a good sense of the word, “conservative” approach to painting. In her work, she focuses primarily on figurative motifs, which she conveys to smooth veristic painting. Veronika draws inspiration from the space between waking and dreaming – the territory where the conscious meets the unconscious. In the presented series of multi-layered and ambiguous paintings, Veronika Nemejovská works with elements of illusion, but also with irony and humor. In the large-format paintings, the motif of torn aluminum foil (or chocolate wrapper) appears repeatedly, which is an imaginary divide between reality and... a dream, fiction, simulation, repressed desire? Apart from paintings, Veronika uses the shiny aluminum foil to emphasize a selected architectural element in the gallery, or to cover (protect) small chocolate monochromes with.

ODPOVÍM

Adéla Kostkanová
Lucie Kultová
Veronika Nemejovská

THE
WHITE
ROOM

14.4.

TI

ZÍTRA

11.5.2023

Autor textu a kurátor / Author of the text and curator: Milan Mikulášтик
Textové korektury / Proofreading: Michal Jurza
Překlad / Translation: Eva Galovičová Dubová
Fotografie / Photo: Marcel Rozhoň
Grafický design / Graphic design: Pavel Ticho(ň)

PRAGOVKA ART DISTRICT

Pragovka Gallery

Kolbenova 923/34a – 190 00 Praha 9

METRO B – Kolbenova / TRAM – Poštovská

otevírací doba galerie: út–čt 14:00–20:00, pá–ne: 14:00–18:00

<https://x.pragovka.com>

MOUNT CAPITAL

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury ČR, hl. města Prahy a městské části Praha 9. / The project is realised with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Capital City of Prague and the Prague 9 District.